

benytter Lejligheden til at skruе disse Priser op paa en kunstig Maade, uden at man er i Stand til at gribe ind. Prøver man for Landbrugets Vedkommende at gribe ind blot paa et eneste Punkt, har vi det ærede Medlem fra Horsens til at fortælle, at der sker Landbruget blodig Uret, samtidig med at vi ser Landejendommene stige i Værdi, og at Landbruget i Virkeligheden har bedre Kaar end for Krigen. (*P. Th. Nielsen*: Det ærede Medlem skulde lade være med at staa og angribe en Partifælle!) Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Horsens, at jeg angriber ikke en Partifælle. Der er nemlig den store Forskel, at det, som det ærede Medlem fra Horsens (*Hans Nielsen*) — og det var jo det, som det ærede Medlem sigtede til — i Fjor ikke ønskede, nemlig at Stat og Kommune skulde betale, for at Landbrugerne kunde faa den fulde Pris uden Indskrænkning for deres Varer, det Forhold foreligger slet ikke nu. Nu er Forholdet dette, at man netop ønsker Maksimalpriser og ved disse Maksimalpriser ønsker, at Stat og Kommune skal skride ind for at gøre Varerne endnu billigere. Det er jo et ganske andet Forhold end det, der forelaa i Fjor, da det ærede Medlem for Horsens Landkreds modsatte sig enhver Art af Maksimalpriser. Det er netop Forskellen, og derfor er der ikke den mindste Modsætning mellem det, jeg udtaler, og det, som det ærede Medlem fra Horsens udtalte i Fjor. Og for Handelsens Vedkommende tror jeg ogsaa, at naar vi, naar Krigen en Gang er sluttet, skal til at tale om det private Initiativs Fortrin fremfor Statens og Kommunens, vil det blive vanskeligt at komme om ved et saadant Forhold som det, vi har set fornylig. Vi læste forleden i Bladene, at Lederen af Korn- og Foderstofkompagniet i Aarhus havde faaet udbetalt for det forløbne Aar 1 Mill. Kr. i Tantième. Han havde altsaa i det forløbne Aar faaet 2,700 Kr. om Dagen som Drikkepenge, som ekstra Honorar, fordi Forretningen var gaaet godt. Denne Mand, som fik denne Million udbetalt i Tantième — hvorefter man havde 8 Millioner at fordele til Aktionærene —, indledede sin Virksomhed under Krigen med at sørge for at faa en Skibsladning Rug sendt ned til Tyskland, til Trods for, at der var Udførselsforbud, til Trods for, at vi trængte haardt til Rugen her, til Trods for, at han vidste, at han derigennem udsatte vore Handelsforbindelser for den største Fare. Denne Mand blev nu belønnet, fordi han i det forløbne Aar har været med til at fordyre Kornet og Foder-

stofferne, og han blev belønnet paa den Maade, at man udbetalte ham en svimlende høj Tantième. Det har været fremme i Bladene uden at være blevet modsagt, at hans Tantième for det forløbne Aar androg 1 Million; jeg kan ikke sige, om det passer; men i hvert Fald ved jeg, at det blev meddelt, at Beløbet var meget betydeligt. Naar da nu det ærede Medlem for Horsens Landkreds (*P. Th. Nielsen*) den ene Dag raaber paa Stat og Kommune, den ene Dag mener, at det maa være Staten og Kommunen, som skal være regulerende og bestemmende, tror jeg ikke, det vil blive saa let for ham Dagen efter at skulle ud og angribe Socialdemokraterne og klage over, at Landbruget ikke kan faa Lov til at tjene mere paa Krigen, end det har tjent, og fortælle, at Statens og Kommunens Regulering er det værste af alt, men at man maa hævde det private Initiativ — dette private Initiativ, som i en vanskelig Situation gjorde alt, hvad det kunde, for at gøre Situationen endnu vanskeligere —, at det skal være de private, som ejer Jorden, som ejer Dampskibene, som raader for Handelen og for, paa hvilken Maade de vil skruе Priserne op paa Varerne.

Nej, den Maade, hvorpaa man nu forsøger at gaa videre med Statens og Kommunens Indgriben, glæder mig i allerhøjeste Grad, og jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at vi ogsaa paa et andet Omraade gaar noget videre i den kommende Vinter, end vi gik sidste Vinter. Det er med Hensyn til Hjælp af Hjelpekasserne. Der blev vedtaget en Lov i Fjor, som traadte i Kraft i Oktober Maaned, og i denne stod der, at Hjelpekasserne i særlige Tilfælde kunde yde Tilskud til saadanne, som fik Hjælp af Arbejdsløshedskasserne. Jeg tror, det vil blive nødvendigt i Vinter at gaa videre og faa denne Lov ændret saaledes, at der ikke kommer til at staa „i særlige Tilfælde“. Hvis en Arbejder med en lille Løn i Dag bliver arbejdsløs, ved man, at han staa fuldstændig blank; og det vil da være ganske umuligt for ham, hvis han har Familie, at klare sig med den ringe Understøttelse, Hjelpekassen yder. Det maa ikke blot gælde „særlige Tilfælde“, men det maa være Regelen, at Hjelpekassen træder supplerende til. Med Hensyn til Hjælp af Sygekasserne gælder ganske det samme. Naar en Arbejder bliver syg i Dag, efter at Dyrtiden har været med til at tage hver Øre fra ham, som han maaske ellers kunde have lagt til Side, saa vil det være aldeles nødvendigt, at der bliver Adgang for Hjelpekassen til at supplere Sygekasse-